

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 337

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 6 aprilie 2022

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 856 din 14 decembrie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 43 din Legea locuinței nr. 114/1996	2–3
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
435. — Hotărâre privind aprobarea unor programe de interes național pentru dezvoltarea serviciilor sociale pentru persoanele vârstnice	4–7
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
56. — Ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale pentru modificarea anexei la Ordinul președintelui Agenției pentru Resurse Minerale nr. 32/2018 privind aprobarea Metodologiei de stabilire a prețului de referință pentru gazele naturale extrase în România	7–8
310. — Ordin al ministrului dezvoltării, lucrărilor publice și administrației pentru aprobarea procedurilor de control al statului privind respectarea prevederilor legale la emiterea certificatelor de urbanism, autorizațiilor de construire/desființare și la avizarea și aprobarea documentațiilor de urbanism	9
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 6 din 7 martie 2022 (Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii)	10–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 856

din 14 decembrie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 43 din Legea locuinței nr. 114/1996

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Irina Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 43 din Legea locuinței nr. 114/1996, excepție ridicată de Costel Grosu în Dosarul nr. 82/116/2016* al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.573D/2019.

2. La apelul nominal răspunde autorul excepției, personal, precum și părțile Mioara Dobre, Gheorghe Petrică Gabriel, Florin Prodan, personal, și Gheorghe Drăgan, reprezentat de soție, Ionica-Nela Drăgan.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul autorului excepției, care solicită admiterea acesteia. În acest sens, arată că modul de redactare a prevederii legale criticate contravine dispozițiilor art. 16 din Constituție, dat fiind faptul că împarte în mod discreționar solicitantii de locuințe sociale în două categorii: tineri sub 35 de ani și tineri care au împlinit această vârstă. În acest mod, repartizarea acestor categorii de locuințe sociale se face în funcție de criteriul vârstei, independent de situația familială sau financiară a solicitantului.

4. Se mai susține că sunt încălcate și dispozițiile art. 47 alin. (1) din Constituție, potrivit cărora statul este obligat să ia măsuri de dezvoltare economică și de protecție socială, de natură să asigure cetățenilor un nivel de trai decent. De asemenea, se susține și încălcarea dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 34 — *Dreptul la ocrotirea sănătății*, prin introducerea criteriului discriminatoriu al vârstei la repartizarea locuințelor sociale și care este aplicat în mod prioritar față de celelalte criterii legale.

5. Se mai invocă cele statuate într-un document aflat la dosarul instanței de fond prin care Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, răspunzând unei adrese emise de Primăria Orașului Călărași, a arătat că prevederile art. 43 din Legea nr. 114/1996 doar enumeră categoriile de persoane care pot beneficia de locuințe sociale, iar în cadrul fiecărui criteriu cuprins în acest text de lege trebuie avute în vedere condițiile de locuit ale solicitanților, numărul persoanelor care gospodăresc împreună cu solicitantii, starea sănătății sau vechimea cererilor.

6. Având cuvântul, partea Gheorghe Petrică Gabriel solicită admiterea excepției, arătând că textul de lege criticat nu distinge între tinerii căsătoriți, până la împlinirea vârstei de 35 de ani, iar în speță acest criteriu a fost aplicat ca atare de către instanța judecătorească, deși acesta nu este prevăzut de lege.

7. Celelalte părți prezente solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

8. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens, arată că textul de lege criticat reglementează în mod neechivoc ordinea de prioritate și categoriile de persoane exigibile. În ceea ce privește invocarea dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16, referitoare la principiul egalității în drepturi, critica de neconstituționalitate se referă la aspecte concrete de aplicare a legii, de către autoritățile locale, ce nu intră sub incidența controlului de constituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

9. Prin Decizia civilă nr. 2.231 din 3 iunie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 82/116/2016*, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 43 din Legea locuinței nr. 114/1996.** Excepția a fost invocată de Costel Grosu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei acțiuni privind anularea unei hotărâri de consiliu local privind repartizarea locuințelor sociale.

10. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se arată că prevederile legale criticate nu îndeplinesc exigențele de claritate și predictibilitate, reglementând în mod echivoc categoriile de persoane eligibile pentru a beneficia de locuințe sociale, ceea ce creează posibilitatea autorității locale de a adăuga la lege.

11. Se mai susține că, în același timp, textul de lege criticat creează posibilitatea ca anumite categorii de persoane să fie privilegiate, să beneficieze de tratament favorabil, deși nu se află într-o situație diferită de cea a altor persoane.

12. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se consideră că textul de lege criticat reglementează în mod neechivoc ordinea de prioritate și categoriile de persoane eligibile pentru a beneficia de locuințe sociale.

13. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 43 din Legea locuinței nr. 114/1996, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 31 decembrie 1997, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora: *„Locuințele sociale se repartizează de către autoritățile administrației publice locale care le au în administrare pe baza criteriilor stabilite anual de acestea, în condițiile prevederilor prezentului capitol, și de ele pot beneficia, în ordinea de prioritate stabilită potrivit legii, următoarele categorii de persoane: persoanele și familiile evacuate sau care urmează a fi evacuate din locuințele retrocedate foștilor proprietari, tinerii care au vârsta de până la 35 de ani, tinerii proveniți din instituții de ocrotire socială și care au împlinit vârsta de 18 ani, invalizii de gradul I și II, persoanele cu handicap, pensionarii, veteranii și văduvele de război, beneficiarii prevederilor Legii recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, și ai prevederilor Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările și completările ulterioare, alte persoane sau familii îndreptățite.”*

17. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (5) privind principiul legalității, art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi și art. 61 alin. (1) privind rolul Parlamentului.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile art. 43 din Legea locuinței reglementează modalitatea de repartizare a locuințelor sociale de către autoritățile administrației publice locale care le au în administrare, pe baza unor criterii stabilite de acestea, în condițiile legii, precum și categoriile de persoane beneficiare, în ordinea de prioritate prevăzută expres.

19. Referitor la cerințele de claritate, precizie și previzibilitate ale legii, Curtea Constituțională a statuat în jurisprudența sa (Decizia nr. 1 din 10 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 19 februarie 2014, paragraful 225) că una dintre cerințele principiului respectării legilor vizează calitatea actelor normative și că, de principiu, orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Costel Grosu în Dosarul nr. 82/116/2016* al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 43 din Legea locuinței nr. 114/1996 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 14 decembrie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Irina Loredana Gulie

acesta trebuie să fie suficient de clar și precis pentru a putea fi aplicat. Astfel, formularea cu o precizie suficientă a actului normativ permite persoanelor interesate — care pot apela, la nevoie, la sfatul unui specialist — să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat (a se vedea în acest sens Decizia nr. 903 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 17 august 2010, Decizia nr. 743 din 2 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 579 din 16 august 2011, Decizia nr. 1 din 11 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 23 ianuarie 2012, Decizia nr. 447 din 29 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 674 din 1 noiembrie 2013, sau Decizia nr. 708 din 15 noiembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 60 din 23 ianuarie 2019, paragrafele 26—28).

20. Aplicând aceste considerente de principiu la prezenta cauză, Curtea reține, prin raportare la criticile formulate referitoare la încălcarea cerințelor de claritate și previzibilitate a legii, că normele criticate stabilesc într-un mod clar și riguros domeniul reglementat, având o previzibilitate certă cu privire la efectele pe care le produc.

21. De asemenea, în cauză nu poate fi reținută o încălcare a principiului egalității cetățenilor, întrucât norma criticată se aplică în mod egal tuturor celor aflați în ipoteza acesteia, fără nicio discriminare pe considerente arbitrare. Curtea a statuat, în jurisprudența sa, că la situații egale trebuie să corespundă un tratament egal, iar încălcarea principiului egalității și nediscriminării ar putea exista atunci când se aplică un tratament diferențiat unor cazuri egale, fără să existe o motivare obiectivă și rezonabilă, ipoteză ce nu corespunde situației prezentate în cauză (a se vedea în acest sens Decizia nr. 781 din 17 noiembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 119 din 16 februarie 2016).

22. Referitor la încălcarea dispozițiilor art. 61 alin. (1) din Constituție privind rolul Parlamentului ca autoritate legiuitoare, autorul excepției de neconstituționalitate nu arată în ce constă această încălcare. În aceste condiții, Curtea reține că simpla enumerare a unor dispoziții constituționale sau convenționale nu poate fi considerată o veritabilă critică de neconstituționalitate (a se vedea în acest sens Decizia nr. 785 din 16 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 646 din 9 septembrie 2011, precum și Decizia nr. 1.313 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012), Curtea neputând să se substituie autorului excepției în motivarea acesteia.

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea unor programe de interes național pentru dezvoltarea serviciilor sociale pentru persoanele vârstnice

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 133 alin. (1) lit. a) din Legea asistenței sociale nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă următoarele programe de interes național pentru dezvoltarea serviciilor sociale pentru persoanele vârstnice:

- a) „Servicii comunitare la domiciliu pentru persoanele vârstnice dependente”, prevăzut în anexa nr. 1;
- b) „Servicii de acordare a hranei pentru persoanele vârstnice”, prevăzut în anexa nr. 2;
- c) „Centre de zi de asistență și recuperare pentru persoanele vârstnice”, prevăzut în anexa nr. 3;
- d) „Servicii sociale de asistență comunitară pentru persoanele vârstnice”, prevăzut în anexa nr. 4.

Art. 2. — Fondurile necesare finanțării programelor de interes național se asigură de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Muncii și Solidarității Sociale, în limita fondurilor bugetare aprobate cu această destinație.

Art. 3. — (1) Finanțarea programelor de interes național se realizează în baza unui proces de evaluare și selecție de proiecte pentru atribuirea contractelor de finanțare nerambursabilă.

(2) Solicitanții eligibili sunt serviciile publice de asistență socială de la nivelul comunelor și orașelor cu o populație sub 20.000 de locuitori și furnizorii privați de servicii sociale, fără scop lucrativ, respectiv, asociațiile, fundațiile și cultele recunoscute în România.

(3) Cererile de finanțare se depun individual sau în parteneriat cu furnizori publici ori privați de servicii sociale.

(4) Evaluarea și selecția de proiecte din cadrul programelor de interes național se realizează de către Ministerul Muncii și Solidarității Sociale.

Art. 4. — Metodologia de evaluare și selecție a proiectelor se elaborează și se aprobă în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, prin ordin al ministrului muncii și solidarității sociale, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 5. — Monitorizarea implementării și controlul fondurilor alocate în cadrul programelor de interes național se asigură de către agențiile teritoriale pentru plăți și inspecție socială.

Art. 6. — Anexele nr. 1—4 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:
Ministrul muncii și solidarității sociale,
Marius-Constantin Budăi
Ministrul finanțelor,
Adrian Căciu

București, 30 martie 2022.
Nr. 435.

ANEXA Nr. 1

Servicii comunitare la domiciliu pentru persoanele vârstnice dependente

Scop:

Creșterea calității vieții persoanelor vârstnice dependente, singure ori a căror familie nu poate să le asigure îngrijirea, prin menținerea autonomiei acestora pe o perioadă cât mai lungă, la domiciliu, prevenirea agravării situației de dependență și a instituționalizării

Obiectiv general:

Dezvoltarea rețelei de servicii comunitare la domiciliu pentru persoanele vârstnice dependente, în unitățile administrativ-teritoriale în care acestea nu există

Obiective specifice:

1. înființarea și funcționarea unui număr de 30 de unități de îngrijire la domiciliu pentru persoanele vârstnice dependente, cod 8810ID-I;

2. implementarea managementului de caz pentru persoanele vârstnice dependente și a principiului proximității, prin respectarea priorității serviciilor de îngrijire la domiciliu și în comunitate, față de îngrijirea de tip rezidențial.

Activități eligibile:

Servicii de îngrijire personală la domiciliu prevăzute la art. 31 și art. 32 alin. (1) din Legea asistenței sociale nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare

Cheltuieli eligibile:

1. cheltuieli de personal;
2. cheltuieli cu materiale igienico-sanitare;
3. cheltuieli de transport;
4. cheltuieli pentru dotări.

Indicatori cantitativi:

1. asigurarea de servicii de îngrijire la domiciliu, pentru un număr de 1.200 de persoane vârstnice încadrate în grad de dependență, potrivit Grilei naționale de evaluare a nevoilor persoanelor vârstnice, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 886/2000;

2. înființarea unităților de îngrijire la domiciliu, în unitățile administrativ-teritoriale în care acestea nu există.

Indicatori de eficiență:

1. Finanțarea estimată pentru o persoană beneficiară pentru serviciile de îngrijire personală are la bază standardele minime de cost la nivel național pentru serviciile sociale destinate îngrijirii la domiciliu a persoanelor vârstnice prevăzute în anexa nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 426/2020 privind aprobarea standardelor de cost pentru serviciile sociale, diminuate cu 10%, respectiv 27 de lei/oră.

2. Numărul mediu de persoane beneficiare pentru o unitate de îngrijire înființată este estimat la 40.

3. Numărul mediu de ore de îngrijire pentru o persoană beneficiară este de 15 ore/săptămână.

Indicatori de rezultate:

1. 30 de unități de îngrijire la domiciliu înființate;
2. 1.200 de persoane vârstnice dependente continuă să își trăiască viața în propria locuință, ca urmare a furnizării de servicii de îngrijire la domiciliu;
3. creșterea numărului de unități de îngrijire la domiciliu;
4. reducerea numărului de persoane în așteptarea internării într-un cămin pentru persoane vârstnice.

Perioada de derulare:

Programul se derulează pe o perioadă de 2 ani de la data încheierii contractelor de finanțare, dar nu mai târziu de data de 30 noiembrie 2024.

Buget:

Bugetul total al acestui program de interes național, asigurat de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Muncii și Solidarității Sociale, în limita fondurilor bugetare aprobate cu această destinație, este de 52.044 mii lei, din care:

- a) 15.492 mii lei, pentru anul 2022;
- b) 26.022 mii lei, pentru anul 2023;
- c) 10.530 mii lei, pentru anul 2024.

ANEXA Nr. 2

Servicii de acordare a hranei pentru persoanele vârstnice**Scop:**

Asigurarea ajutorului necesar pentru un trai decent și pentru prevenirea instituționalizării persoanelor vârstnice dependente, singure ori a căror familie nu poate să le asigure îngrijirea, prin asigurarea unor servicii de acordare a hranei

Obiectiv general:

Dezvoltarea de servicii de acordare a hranei pentru persoanele vârstnice, în unitățile administrativ-teritoriale în care nu există acest serviciu

Obiective specifice:

1. înființarea și funcționarea unui număr de 20 de servicii de tip cantină socială, cod 8899 CPDH-I;
2. înființarea și funcționarea unui număr de 10 servicii de distribuire a hranei (masa pe roți), cod 8899 CPDH-II, și/sau servicii de distribuire a hranei, ca serviciu de asistență comunitară, cod 8899 CZ-PN-V.

Activități eligibile:

1. acordarea serviciilor de tip cantină pentru o perioadă de până la 2 ani;
2. acordarea serviciilor de distribuire a hranei pentru o perioadă de până la 2 ani.

Cheltuieli eligibile:

1. cheltuieli de personal, la nivelul salariilor din centrele publice, cu respectarea prevederilor Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare;
2. cheltuieli pentru alocația zilnică de hrană, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 903/2014 privind stabilirea nivelului minim al alocației zilnice de hrană pentru consumurile colective din instituțiile și unitățile publice și private

de asistență socială destinate persoanelor adulte, persoanelor adulte cu dizabilități și persoanelor vârstnice;

3. cheltuieli pentru transportul hranei la domiciliu în cazul serviciilor de distribuire a hranei (masa pe roți), cod 8899 CPDH-II, și al serviciilor de distribuire a hranei, ca serviciu de asistență comunitară, cod 8899 CZ-PN-V;

4. cheltuieli pentru dotări.

Indicatori cantitativi:

30 de servicii de acordare a hranei pentru persoanele vârstnice, înființate și funcționale.

Indicatori de eficiență:

1. Costurile pentru funcționarea unei cantine sunt estimate la 1.000 de lei/lună/beneficiar.
2. Costurile pentru funcționarea unui serviciu mobil de acordare a hranei și a unui serviciu de asistență comunitară de distribuire a hranei sunt estimate la 500 de lei/lună/beneficiar.

Indicatori de rezultate:

1. Un număr de 2.200 de persoane, altele decât cele beneficiare ale tichetelor distribuite în baza prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 115/2020 privind unele măsuri pentru sprijinirea categoriilor de persoane cele mai defavorizate care beneficiază de mese calde pe bază de tichete sociale pe suport electronic pentru mese calde, acordate din fonduri externe nerambursabile, precum și unele măsuri de distribuire a acestora, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 112/2021, vor beneficia de servicii de acordare/distribuire a hranei.

2. Un număr de 10—30 de unități administrativ-teritoriale vor avea în comunitate cel puțin un serviciu de acordare/distribuire a hranei.

Perioada de derulare:

Programul se derulează pe o perioadă de 2 ani de la data încheierii contractelor de finanțare, dar nu mai târziu de data de 30 noiembrie 2024.

Buget:

Bugetul total al acestui program de interes național, asigurat de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Muncii și Solidarității Sociale, în limita fondurilor bugetare aprobate cu această destinație, este de 48.350 mii lei, din care:

- a) 14.675 mii lei, pentru anul 2022;
- b) 24.175 mii lei, pentru anul 2023;
- c) 9.500 mii lei, pentru anul 2024.

Pentru cele două obiective ale programului bugetul este după cum urmează:

1. pentru servicii de tip cantină socială cod 8899 CPDH-I, de 40.400 mii lei, din care:
  - a) 12.200 mii lei, pentru anul 2022;
  - b) 20.200 mii lei, pentru anul 2023;
  - c) 8.000 mii lei, pentru anul 2024;
2. pentru servicii mobile de acordare a hranei (masa pe roți), cod 8899 CPDH-II, 7.950 mii lei, din care:
  - a) 2.475 mii lei, pentru anul 2022;
  - b) 3.975 mii lei, pentru anul 2023;
  - c) 1.500 mii lei, pentru anul 2024.

ANEXA Nr. 3

Centre de zi de asistență și recuperare pentru persoanele vârstnice

Scop:

Creșterea calității vieții persoanelor vârstnice dependente prin asigurarea serviciilor de îngrijire personală, integrat cu serviciile complementare de recuperare și reabilitare funcțională

Obiectiv general:

Dezvoltarea de centre de zi de asistență și recuperare pentru persoane vârstnice, cod 8810 CZ-V-I, pentru asigurarea serviciilor de îngrijire personală, integrat cu serviciile complementare de recuperare și reabilitare funcțională

Obiective specifice:

Înființarea și funcționarea unui număr de 20 de centre de zi de asistență și recuperare pentru persoane vârstnice, în unitățile administrativ-teritoriale în care acestea nu există

Activități eligibile:

1. terapii de recuperare/reabilitare funcțională, cum ar fi: ședințe de psihoterapie, kinetoterapie, terapie prin masaj, hidroterapie, termoterapie, balneoterapie, fizioterapie, terapii de relaxare, gimnastică medicală, podologie ș.a.;
2. îngrijire personală pentru persoanele vârstnice dependente;
3. consiliere psihosocială și informare, consiliere juridică, socializare și petrecere a timpului liber, organizare și implicare în activități comunitare și culturale, asistență și suport pentru familia persoanei vârstnice, suport pentru realizarea activităților administrative și gestiunea bunurilor etc.;
4. linie telefonică de urgență;
5. acordare de alimente, ajutoare materiale.

Cheltuieli eligibile:

1. cheltuieli de personal, la nivelul salariilor din centrele publice;
2. cheltuieli materiale;
3. cheltuieli pentru dotări.

Indicatori cantitativi:

Un număr de 20 de centre de zi înființate și funcționale

Indicatori de eficiență:

Finanțarea pentru o persoană beneficiară este estimată pe baza standardului de cost pentru centrele de zi pentru persoane adulte cu dizabilități, prevăzute la pct. 5.1. din anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 426/2020 privind aprobarea standardelor de cost pentru serviciile sociale, cod 8899 CZ-D-I, diminuat cu 10%, la 1.900 de lei.

Indicatori de rezultate:

1. 20 de centre de zi de asistență și recuperare pentru persoane vârstnice, cod 8810 CZ-V-I;
2. un număr de 1.000 de persoane vârstnice beneficiare.

Perioada de derulare:

Programul se derulează pe o perioadă de 2 ani de la data încheierii contractelor de finanțare, dar nu mai târziu de data de 30 noiembrie 2024.

Buget:

Bugetul total al acestui program de interes național, asigurat de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Muncii și Solidarității Sociale, în limita fondurilor bugetare aprobate cu această destinație, este de 49.100 mii lei, din care:

- a) 15.050 mii lei, pentru anul 2022;
- b) 24.550 mii lei, pentru anul 2023;
- c) 9.500 mii lei, pentru anul 2024.

ANEXA Nr. 4

Servicii sociale de asistență comunitară pentru persoanele vârstnice

Scop:

Prevenirea marginalizării sociale, a izolării, a apariției sau agravării depresiei, a agravării situației de dependență și prevenirea instituționalizării în cazul persoanelor vârstnice dependente, singure ori a căror familie nu poate să le asigure îngrijirea, a persoanelor vârstnice beneficiare de ajutor social etc.

Obiectiv general:

Dezvoltarea de servicii de asistență comunitară destinate persoanelor vârstnice, cod 8899 CZ-PN-V

Obiective specifice:

1. dezvoltarea serviciilor de asistență comunitară ce furnizează consiliere socială și psihologică pentru persoanele

vârstnice dependente și pentru îngrijitorii informali ai acestora, așa cum sunt definiți la art. 6 lit. ș) din Legea asistenței sociale nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare;

2. dezvoltarea competențelor digitale pentru persoanele vârstnice, pentru îngrijitorii informali ai acestora și pentru personalul din serviciile sociale de îngrijire pe termen lung și a competențelor pentru utilizarea de diverse dispozitive destinate persoanelor dependente, inclusiv lucrul cu câinii utilitari;

3. înființarea de rețele comunitare voluntare de sprijin pentru asigurarea serviciilor de suport, pentru prevenirea izolării sociale, activități de comunicare și monitorizare etc.

Activități eligibile:

1. servicii de consiliere psihologică pentru persoanele vârstnice, la domiciliu, în centre de zi și în centrele rezidențiale și crearea unor rețele de suport online;

2. servicii de consiliere asigurate de asistentul social pentru persoanele vârstnice, la domiciliu, în centre de zi și în centrele rezidențiale și crearea unor rețele de suport online;

3. dezvoltarea parteneriatelor comunitare între centrele de sănătate mintală, direcțiile de sănătate publică, serviciul public de asistență socială și furnizori publici de servicii sociale fără scop lucrativ în vederea managementului de caz pentru persoanele vârstnice cu risc de depresie sau de demență;

4. implementarea managementului de caz pentru persoanele vârstnice care beneficiază de suport pentru realizarea unor activități instrumentale ale vieții zilnice, asigurate de voluntari sau de îngrijitori informali;

5. activități de instruire în vederea dezvoltării competențelor digitale ale persoanelor vârstnice, îngrijitorilor informali și formali la domiciliu, personalului din centrele de zi și din centrele rezidențiale;

6. educație extracurriculară pentru utilizarea de diverse dispozitive destinate persoanelor vârstnice dependente, inclusiv lucrul cu câinii utilitari etc.;

7. elaborarea mesajelor utilizate în campanii de sensibilizare a populației privind riscurile sociale la nivelul județului, pentru persoanele vârstnice;

8. crearea de rețele voluntare de sprijin pentru monitorizarea persoanelor vârstnice singure și de suport pentru realizarea unor activități instrumentale ale vieții zilnice, respectiv: prepararea hranei, efectuarea de cumpărături, activități de menaj și spălătorie, facilitarea deplasării în exterior și însoțire, activități de administrare și gestionare a bunurilor, acompaniere și socializare.

Cheltuieli eligibile:

1. cheltuielile de personal, după cum urmează:

a) pentru serviciile de consiliere psihologică și consiliere socială în vederea prevenirii riscului de marginalizare, depresie, suma maximă care poate fi solicitată este echivalentul salariilor unui asistent social și al unui psiholog dintr-un serviciu public, cu o normă de 1 la 300 de persoane;

b) pentru elaborarea de către asistentul social a materialelor și mesajelor utilizate în campanii de sensibilizare a populației privind riscurile sociale la nivelul județului, pentru persoanele vârstnice;

c) pentru coordonatorul activităților de voluntariat din partea organizației-gazdă care dezvoltă rețeaua de voluntari pentru servicii de asistență comunitară pentru persoane vârstnice;

2. cheltuieli cu plata abonamentului la internet și telefon;

3. cheltuieli cu activitățile de instruire și/sau formare, precum și pentru informarea populației din județ;

4. cheltuieli pentru dotări.

Indicatori cantitativi:

1. 20 de servicii de asistență comunitară ce furnizează consiliere psihologică, consiliere socială, inclusiv telefonul verde al persoanelor vârstnice, în unitățile administrativ-teritoriale în care acestea nu există;

2. înființarea de rețele de voluntariat pentru persoane vârstnice în aceste comunități;

3. încheierea de protocoale între centrele de sănătate mintală, direcțiile de sănătate publică, serviciul public de asistență socială și furnizori publici de servicii sociale fără scop lucrativ în vederea managementului de caz pentru persoanele vârstnice cu risc de depresie sau de demență.

Indicatori de eficiență:

1. Costul estimat pe baza cheltuielilor eligibile pentru o persoană beneficiară este de 460 de lei/lună.

Indicatori de rezultate:

1. 1.000 de persoane vârstnice dependente beneficiază de servicii de asistență comunitară care furnizează consiliere psihologică și consiliere socială.

2. Creșterea numărului de servicii de asistență comunitară destinate persoanelor vârstnice: în 20 de unități administrativ-teritoriale funcționează cel puțin un centru de asistență comunitară pentru persoanele vârstnice.

Perioada de derulare:

Programul se derulează pe o perioadă de 2 ani de la data încheierii contractelor de finanțare, dar nu mai târziu de data de 30 noiembrie 2024.

Buget:

Bugetul total al acestui program de interes național, asigurat de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Muncii și Solidarității Sociale, în limita fondurilor bugetare aprobate cu această destinație, este de 11.540 mii lei, din care:

a) 3.470 mii lei pentru anul 2022;

b) 5.770 mii lei pentru anul 2023.

c) 2.300 mii lei pentru anul 2024.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU RESURSE MINERALE

ORDIN

**pentru modificarea anexei la Ordinul președintelui Agenției pentru Resurse Minerale nr. 32/2018
privind aprobarea Metodologiei de stabilire a prețului de referință
pentru gazele naturale extrase în România**

Având în vedere:

— art. 12 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2022 privind măsurile aplicabile clienților finali din piața de energie electrică și gaze naturale în perioada 1 aprilie 2022—31 martie 2023, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul energiei;

— Referatul Direcției generale inspecție și supraveghere teritorială a activităților miniere și operațiunilor petroliere nr. 400.306 din 28.03.2022,

în temeiul art. 4 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.419/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale, cu modificările ulterioare,

președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa la Ordinul președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale nr. 32/2018 privind aprobarea Metodologiei de stabilire a prețului de referință pentru gazele naturale extrase în România, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 132 din 12 februarie 2018, cu modificările ulterioare, se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Sorin-Călin Gal

București, 29 martie 2022.
Nr. 56.

ANEXĂ
(Anexa la Ordinul nr. 32/2018)

M E T O D O L O G I E de stabilire a prețului de referință pentru gazele naturale extrase în România

Prețul de referință pentru gaze naturale extrase în România, la punctele de măsurare a producției de gaze se stabilește lunar și se face conform următoarei formule de calcul:

$$PR_{t+1,a} = PMGN_{t,a} \cdot PCS_{m,a-1} \cdot RS_{t,a},$$

în care:

$$PMGN_{t,a} = \frac{\prod_{i=1}^m IB_{i,t,a} V^{MWh}_{i,t,a}}{\prod_{i=1}^m V^{MWh}_{i,t,a}}$$

reprezintă prețul mediu al tranzacțiilor efectuate în luna anterioară perioadei pentru care se calculează prețul de referință, la hubul respectiv, și este exprimat în €/MWh,

în care:

— $IB_{i,t,a}$ este indicele bursier mediu la tranzacționarea gazului natural afișat pe site-ul hubului ales de Agenția Națională pentru Resurse Minerale, PEGAS CEGH Day Ahead Market Single Day Select, VWAP/CEGHIX Central European Gas Hub AG (CEGH), pentru luna anterioară perioadei pentru care se calculează prețul de referință, în €/MWh;

— m reprezintă numărul de zile de tranzacționare din lună, pentru luna anterioară perioadei pentru care se calculează prețul de referință;

— $V^{MWh}_{i,t,a}$ reprezintă volumul de gaz tranzacționat exprimat energetic la hubul de gaze naturale ales ca referință, Central European Gas Hub AG (CEGH), în MWh;

— $RS_{t,a}$ este rata medie de schimb valutar pentru lei în raport cu euro, comunicată de Banca Națională a României, pentru luna anterioară perioadei pentru care se calculează prețul de referință, în lei/€;

— $PCS_{m,a-1}$ reprezintă puterea calorifică superioară medie anuală a gazelor naturale în România, în anul anterior celui în care se fac evaluările, în kWh/Smc;

— $PR_{t+1,a}$ este prețul de referință lunar al gazelor naturale în luna pentru care se fac evaluările; se exprimă în lei/1.000 Stmc.

Pentru cantitățile de gaze naturale extrase în România rezultate din activitatea de producție internă curentă și vândute la preț reglementat sau plafonat în conformitate cu prevederile legale aferente și pe durata aplicabilității acestora, prețul de referință va fi egal cu prețul reglementat, astfel:

$$\text{Preț referință (lei/1.000 Stmc)} = \text{Preț reglementat (lei/MWh)} \times PCS_{m,a-1}.$$

MINISTERUL DEZVOLTĂRII, LUCRĂRILOR PUBLICE ȘI ADMINISTRAȚIEI

ORDIN**pentru aprobarea procedurilor de control al statului privind respectarea prevederilor legale la emiterea certificatelor de urbanism, autorizațiilor de construire/desființare și la avizarea și aprobarea documentațiilor de urbanism**

Potrivit dispozițiilor Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul, cu modificările și completările ulterioare,

în conformitate cu prevederile art. 1 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 63/2001 privind înființarea Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C., aprobată cu modificări prin Legea nr. 707/2001, cu modificările și completările ulterioare,

luând în considerare dispozițiile art. 3 pct. II lit. j) și pct. III lit. c) și d) din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 525/2013 pentru aprobarea atribuțiilor generale și specifice, a structurii organizatorice și a numărului maxim de posturi, precum și a normării parcului auto și a consumului de carburanți ale Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C., cu modificările și completările ulterioare,

ținând seama de prevederile Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, aprobate prin Ordinul ministrului dezvoltării regionale și locuinței nr. 839/2009, cu modificările și completările ulterioare, și ale Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul și de elaborare și actualizare a documentațiilor de urbanism, aprobate prin Ordinul viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, nr. 233/2016, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere dispozițiile art. 6 alin. (1) și art. 12 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 212/2020 privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative, aprobată cu modificări prin Legea nr. 109/2021,

în temeiul art. 12 alin. (6) și art. 14 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 477/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației,

ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Procedura de control al statului privind respectarea prevederilor legale la emiterea certificatelor de urbanism, prevăzută în anexa nr. 1*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Se aprobă Procedura de control al statului privind respectarea prevederilor legale la emiterea autorizațiilor de construire/desființare, prevăzută în anexa nr. 2 care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — Se aprobă Procedura de control al statului privind respectarea prevederilor legale la avizarea și aprobarea documentațiilor de urbanism, prevăzută în anexa nr. 3 care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului dezvoltării regionale și administrației publice nr. 456/2014 pentru aprobarea procedurilor de control al statului la autoritățile administrației publice locale/județene privind respectarea prevederilor legale la emiterea certificatelor de urbanism și a autorizațiilor de construire/desființare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 281 din 16 aprilie 2014, cu modificările ulterioare.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației,
Cseke Attila-Zoltán

București, 28 februarie 2022.
Nr. 310.

*) Anexele nr. 1—3 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 337 bis, care se poate achiziționa de la Biroul pentru relații cu publicul din Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU SOLUȚIONAREA RECURSULUI ÎN INTERESUL LEGII

DECIZIA Nr. 6

din 7 martie 2022

Dosar nr. 3.123/1/2021

Corina-Alina Corbu	— președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Laura-Mihaela Ivanovici	— președintele Secției I civile
Valentina Vrabie	— președintele delegat al Secției a II-a civile
Denisa Angelica Stănișor	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Daniel Grădinaru	— președintele Secției penale
Carmen Elena Popoiag	— judecător la Secția I civilă
Mihaela Paraschiv	— judecător la Secția I civilă
Mirela Vișan	— judecător la Secția I civilă
Carmen Georgeta Negrilă	— judecător la Secția I civilă
Mioara Iolanda Grecu	— judecător la Secția I civilă
Andreia Liana Constanda	— judecător la Secția I civilă
Cosmin Horia Mihăianu	— judecător la Secția a II-a civilă
Csaba Bela Nasz	— judecător la Secția a II-a civilă
Rodica Dorin	— judecător la Secția a II-a civilă
Virginia Florentina Duminecă	— judecător la Secția a II-a civilă
Petronela Iulia Nițu	— judecător la Secția a II-a civilă
Mirela Polițeanu	— judecător la Secția a II-a civilă
Decebal Constantin Vlad	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Andreea Marchidan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Veronica Năstasie	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Cezar Hîncu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Carmen Maria Ilie	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Doina Vișan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Alin Sorin Nicolescu	— judecător la Secția penală
Mircea Mugurel Șelea	— judecător la Secția penală

1. Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii ce formează obiectul Dosarului nr. 3.123/1/2021 este legal constituit conform dispozițiilor art. 516 alin. (2) din Codul de procedură civilă și ale art. 34 alin. (3) lit. b) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Corina-Alina Corbu, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. Avocatul Poporului este reprezentat de doamna consilier juridic Linda Zenovia Timofan, iar procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este reprezentat de doamna procuror-șef al Secției judiciare Antonia Eleonora Constantin.

4. La ședința de judecată participă domnul Cristian Balacciu, magistrat-asistent în cadrul Secțiilor Unite, desemnat în conformitate cu dispozițiile art. 35 din Regulament.

5. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii ia în examinare recursul în interesul legii formulat de Avocatul Poporului ce formează obiectul Dosarului nr. 3.123/1/2021.

6. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că au fost depuse la dosar anexele cu hotărârile definitive contradictorii pronunțate de instanțele judecătorești, raportul întocmit de judecătorii-raportori și punctele de vedere ale procurorului general și Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești.

7. Constatând că nu sunt chestiuni prealabile, doamna judecător Corina-Alina Corbu, președintele completului, acordă cuvântul asupra recursului în interesul legii reprezentantului Avocatului Poporului.

8. Doamna consilier juridic Linda Zenovia Timofan apreciază că prima orientare jurisprudențială este în litera și în spiritul legii, în sensul că onorariile maxime ale executorilor judecătorești includ și taxa pe valoarea adăugată. În argumentarea opiniei sale susține că scopul stabilirii onorariilor minime și maxime ale executorilor judecătorești constă în asigurarea predictibilității costurilor executării silite, inclusiv pentru debitorul executat silit. Or, acest scop poate fi atins numai dacă taxa pe valoarea adăugată este inclusă în onorariile maxime ale executorilor judecătorești. Mai arată că, pentru a se asigura respectarea principiului echității, este necesar ca debitorul să nu suporte cheltuieli de executare excesiv de oneroase.

9. Doamna judecător Corina-Alina Corbu, președintele completului, acordă cuvântul asupra recursului în interesul legii reprezentantului procurorului general.

10. Doamna procuror Antonia Eleonora Constantin apreciază că prima orientare jurisprudențială este în litera și în spiritul legii. În argumentarea opiniei sale susține că această orientare asigură predictibilitatea cheltuielilor de executare și un tratament juridic echitabil în procedura execuțională. Astfel, menționează că taxa pe valoarea adăugată se înfățișează ca un cost inerent acestei proceduri, în legătură cu care părțile trebuie informate prin actele normative care stabilesc limitele onorariilor executorilor judecătorești. Or, pentru a nu se depăși costurile previzibile din cadrul executării silite, onorariile maxime ale executorilor judecătorești trebuie să includă și taxa pe valoarea adăugată.

11. Nefiind întrebări pentru reprezentanții Avocatului Poporului și procurorului general, doamna judecător Corina-Alina Corbu, președintele completului, declară dezbaterile închise, iar completul de judecată rămâne în pronunțare asupra recursului în interesul legii.

ÎN ALTA CURTE,

deliberând asupra recursului în interesul legii, constată următoarele:

I. Sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție și obiectul recursului în interesul legii

12. Înalta Curte de Casație și Justiție a fost investită prin sesizarea formulată de Avocatul Poporului cu soluționarea recursului în interesul legii ce vizează problema de drept referitoare la *interpretarea și aplicarea neunitară a art. 39 alin. (1) din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu art. 125 din Codul fiscal din 2003 (actualul art. 265 din Codul fiscal), art. 670 alin. (2) din Codul de procedură civilă și Ordinul ministrului justiției nr. 2.550/C/2006 privind aprobarea onorariilor minime și maxime pentru serviciile prestate de executorii judecătorești, cu modificările ulterioare.*

II. Dispozițiile legale supuse interpretării Înaltei Curți de Casație și Justiție

13. *Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, republicată, cu modificările și completările ulterioare (Legea nr. 188/2000)*

Art. 39 — „(1) Executorii judecătorești au dreptul, pentru serviciul prestat, la onorarii minime și maxime stabilite de ministrul justiției, cu consultarea Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești. În cazul executării silite a creanțelor având ca obiect plata unei sume de bani, onorariile maxime sunt următoarele:

a) pentru creanțele în valoare de până la 50.000 lei inclusiv, onorariul maxim este de 10% din suma reprezentând valoarea creanței ce face obiectul executării silite;

b) pentru creanțele în valoare de peste 50.000 lei, dar până la 80.000 lei inclusiv, onorariul maxim este de 5.000 lei plus un procent de până la 3% din suma care depășește 50.000 lei din valoarea creanței ce face obiectul executării silite;

c) pentru creanțele în valoare de peste 80.000 lei, dar până la 100.000 lei inclusiv, onorariul maxim este de 5.900 lei plus un procent de până la 2% din suma care depășește 80.000 lei din valoarea creanței ce face obiectul executării silite;

d) pentru creanțele în valoare de peste 100.000 lei, onorariul maxim este de 6.300 lei plus un procent de până la 1% din suma care depășește 100.000 lei din valoarea creanței ce face obiectul executării silite.”

14. *Codul de procedură civilă*

Art. 670 — „(2) Cheltuielile ocazionate de efectuarea executării silite sunt în sarcina debitorului urmărit, în afară de cazul când creditorul a renunțat la executare, situație în care vor fi suportate de acesta, sau dacă prin lege se prevede altfel. De asemenea, debitorul va fi ținut să suporte cheltuielile de executare stabilite sau, după caz, efectuate după înregistrarea cererii de executare și până la data realizării obligației stabilite în titlul executoriu, chiar dacă el a făcut plata în mod voluntar. Cu toate acestea, în cazul în care debitorul, somat potrivit art. 668, a executat obligația de îndată sau în termenul acordat de lege, el nu va fi ținut să suporte decât cheltuielile pentru actele de executare efectiv îndeplinite, precum și onorariul executorului judecătoresc și, dacă este cazul, al avocatului creditorului, proporțional cu activitatea depusă de aceștia.”

15. *Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare (Codul fiscal din 2003)*

Art. 125 — „Taxa pe valoarea adăugată este un impozit indirect datorat la bugetul statului și care este colectat conform prevederilor prezentului titlu.”

16. *Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare (Codul fiscal)*

Art. 265 — „Taxa pe valoarea adăugată este un impozit indirect datorat la bugetul statului și care este colectat conform prevederilor prezentului titlu.”

17. *Ordinul ministrului justiției nr. 2.550/C/2006 privind aprobarea onorariilor minime și maxime pentru serviciile prestate de executorii judecătorești, astfel cum a fost modificat prin Ordinul ministrului justiției nr. 2.561/C/2012 (Ordinul ministrului justiției nr. 2.550/C/2006)*

Art. 1 — „Se aprobă onorariile minime și maxime pentru serviciile prestate de executorii judecătorești, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.”

III. Orientările jurisprudențiale divergente

18. Autorul sesizării a menționat că în practica judiciară s-au conturat două orientări jurisprudențiale cu privire la problema de drept aflată în divergență.

19. Astfel, într-o primă orientare jurisprudențială s-a apreciat că onorariile maxime prevăzute de lege pentru executorii judecătorești includ și taxa pe valoarea adăugată (TVA).

20. În fundamentarea acestei orientări s-a argumentat că rațiunea stabilirii onorariilor maxime vizează cunoașterea de către beneficiarul serviciului prestat de către executorul judecătoresc a sumei de bani pe care trebuie să o achite. Ca atare, este necesar ca onorariul maximal să includă și TVA, în scopul de a asigura predictibilitatea acestuia, inclusiv pentru debitorul executat silit. S-a mai arătat că, prin hotărârea pronunțată în Cauza C-214/18, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a statuat că TVA-ul aferent prestărilor de servicii furnizate de un executor judecătoresc în cadrul unei proceduri de executare silită este considerat ca fiind inclus în onorariul perceput de acesta conform legislației în vigoare. În plus, s-a susținut că Ordinul ministrului justiției nr. 2.550/C/2006 și Legea nr. 188/2000 nu cuprind vreo mențiune în sensul că onorariile maxime sunt fără TVA. În consecință, legiuitorul a avut în vedere onorariile maxime ce vor fi avansate de creditor și apoi suportate de debitor, fără a face vreo distincție din perspectiva acestei taxe.

21. În sensul primei orientări jurisprudențiale au fost anexate sesizării următoarele hotărâri judecătorești definitive: deciziile civile nr. 279/A/2021 din 25 februarie 2021 și nr. 1.008/2021 din 25 august 2021 ale Tribunalului Cluj — Secția civilă; Încheierea nr. 497 din 9 iulie 2020 a Judecătoriei Bicăz (definitivă prin neapelare); Sentința civilă nr. 599/2021 din 29 aprilie 2021 a Judecătoriei Caransebeș (definitivă prin neapelare); Decizia civilă nr. 528/A/2019 din 14 iunie 2019 a Tribunalului Bihor — Secția I civilă; Sentința civilă nr. 3.578 din 31 martie 2021 a Judecătoriei Iași (definitivă prin respingerea apelului); Sentința civilă nr. 8.772/2021 din 4 august 2021 a Judecătoriei Iași (definitivă prin neapelare); Decizia nr. 403/2021 din 23 februarie 2021 a Tribunalului Gorj — Secția I civilă; Sentința civilă nr. 3.518/2019 din 17 septembrie 2019 a Judecătoriei Slatina (definitivă prin respingerea apelului); Decizia civilă nr. 1.330 din 15 decembrie 2020 a Tribunalului Constanța — Secția a II-a civilă; Decizia civilă nr. 1.944A din 14 septembrie 2020 a Tribunalului București — Secția a III-a civilă; Decizia civilă nr. 691 din 16 iunie 2021 a Tribunalului Galați — Secția I civilă.

22. În cea de-a doua orientare jurisprudențială s-a apreciat că onorariile maxime prevăzute de lege pentru executorii judecătorești nu includ și TVA, această taxă adăugându-se ulterior.

23. În fundamentarea acestei orientări s-a argumentat că lipsa unei mențiuni în cuprinsul Legii nr. 188/2000 cu privire la TVA relevă că această taxă se adaugă la onorariile maxime convenite executorului judecătoresc. Astfel, limitarea onorariului nu a fost stabilită în scopul de a-l proteja pe debitorul executat silit de anumite abuzuri, ci pentru a face accesibilă procedura executării silite prin evitarea percepției unor onorarii exagerate și, totodată, pentru a nu constitui un mijloc de îmbogățire nejustificată a executorului judecătoresc prin raportare la munca prestată. În plus, s-a arătat că TVA reprezintă un impozit indirect

suportat de destinatarul final al serviciilor prestate, care nu intră în patrimoniul executorului judecătoresc.

24. În sensul celei de-a doua orientări jurisprudențiale au fost anexate sesizării următoarele hotărâri judecătorești definitive: Decizia civilă nr. 909/2019 din 19 decembrie 2019 a Tribunalului Sălaj — Secția civilă; deciziile nr. 1.120 din 18 decembrie 2019 și nr. 829 din 30 iunie 2021 ale Tribunalului Suceava — Secția a II-a civilă; Încheierea civilă nr. 333/2021 din 16 iunie 2021 a Judecătoriei Săliște (menținută în apel în privința dispoziției referitoare la onorariul executorului judecătoresc); Sentința civilă nr. 360 din 16 martie 2020 a Judecătoriei Huși (definitivă prin neapelare); Decizia civilă nr. 806A din 12 martie 2021 a Tribunalului București — Secția a III-a civilă; Sentința civilă nr. 76/2021 din 12 ianuarie 2021 a Judecătoriei Cornetu (definitivă prin respingerea apelurilor).

IV. Jurisprudența Curții Constituționale

25. Pe rolul Curții Constituționale se află în stadiul de raport: Dosarul nr. 1.299D/2019, având ca obiect excepția de neconstituționalitate ce vizează dispozițiile art. 39 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 188/2000; Dosarul nr. 708D/2020, având ca obiect excepția de neconstituționalitate ce vizează inclusiv dispozițiile art. 670 alin. (2) din Codul de procedură civilă; Dosarul nr. 1.358D/2020, având ca obiect excepția de neconstituționalitate ce vizează inclusiv dispozițiile art. 265 din Codul fiscal. Nu au fost identificate până în prezent decizii ale Curții Constituționale care să vizeze problema de drept supusă dezbaterii.

V. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

26. Nu au fost identificate decizii relevante pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție în mecanismele de unificare a practicii judiciare cu privire la problema de drept ce constituie obiectul sesizării de față sau la aspectele esențiale deduse analizei în prezenta cauză.

VI. Jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene

27. Prin Hotărârea din 10 aprilie 2019, pronunțată în Cauza C-214/18, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a statuat că dispozițiile Directivei 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2013/43/UE a Consiliului din 22 iulie 2013 (*Directiva 2006/112/CE*), precum și principiile neutralității taxei pe valoarea adăugată (TVA) și proporționalității trebuie interpretate în sensul că *nu se opun* unei practici administrative a autorităților naționale competente, cum este cea în discuție în litigiul principal, potrivit căreia TVA-ul aferent prestărilor de servicii furnizate de un executor judecătoresc în cadrul unei proceduri de executare silită este considerat ca fiind inclus în onorariul perceput de acesta.

VII. Opinia Avocatului Poporului

28. Autorul sesizării a apreciat că prima orientare jurisprudențială este în litera și în spiritul legii, în sensul că onorariile maxime ale executorilor judecătorești includ și TVA.

29. Astfel, s-a arătat că scopul stabilirii onorariilor minime și maxime îl constituie necesitatea asigurării predictibilității costurilor executării, inclusiv pentru debitorul executat silit.

30. Onorariul executorului judecătoresc este un drept subiectiv corespunzător muncii prestate de acesta, iar natura juridică a cuantumului minimal și maximal al onorariului său este stabilită în art. 39 din Legea nr. 188/2000 și în Ordinul ministrului justiției nr. 2.550/C/2006.

31. Potrivit art. 39 alin. (1) din Legea nr. 188/2000, pentru serviciile prestate, executorii judecătorești au dreptul la onorarii minime și maxime stabilite de ministrul justiției, cu consultarea Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești.

32. Cuantumul onorariului executorului judecătoresc trebuie să fie în acord cu serviciile prestate de acesta și să aibă caracter rezonabil. Or, prin adăugarea taxei pe valoarea adăugată s-ar

ajunge la depășirea pragurilor maxime prevăzute de lege pentru onorariul său.

33. S-a mai susținut că plata acestei taxe reprezintă o obligație fiscală ce îi revine executorului judecătoresc, care este ținut, în calitate de plătitor de TVA, să achite către bugetul de stat o anumită parte din câștigurile sale. Or, această obligație nu poate influența pragul maximal pe care onorariul său îl poate atinge.

34. Împrejurarea că suma achitată cu titlu de TVA nu profită executorului judecătoresc este irelevantă, câtă vreme limitele maxime ale onorariului său au rolul de a-l proteja pe debitor de suportarea unor cheltuieli de executare excesiv de oneroase și de a face accesibilă executarea silită tuturor persoanelor interesate de declanșarea acestei proceduri.

35. Prin urmare, s-a conchis că onorariile maxime ale executorului judecătoresc includ și TVA-ul aferent serviciilor prestate de acesta în cadrul procedurii de executare silită.

VIII. Opinia procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

36. Procurorul general a apreciat că prima orientare jurisprudențială este în litera și în spiritul legii.

37. În argumentarea opiniei sale a menționat că această orientare asigură predictibilitatea cheltuielilor de executare și un tratament juridic echitabil în procedura execuțională.

38. În concret, a arătat că analiza dispozițiilor art. 647 alin. (1) și art. 670 alin. (1)—(2) din Codul de procedură civilă relevă că, deși creditorul trebuie să avanseze onorariul executorului judecătoresc cu ocazia declanșării executării silite, debitorul va suporta, în final, plata acestui onorariu, cu excepția cazului în care creditorul renunță la executare.

39. A subliniat că baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată o constituie onorariul convenit executorului judecătoresc, impozitele și taxele, dacă prin lege nu se prevede altfel, cu excepția taxei pe valoarea adăugată, precum și cheltuielile accesorii, astfel cum rezultă din conținutul art. 286 alin. (1) lit. a) și alin. (3) lit. a) și b) din Codul fiscal.

40. Prin raportare la dispozițiile legale evocate anterior s-a apreciat că executorul judecătoresc trebuie să evidențieze TVA-ul în încheierea de stabilire a onorariului său și că are obligația de a percepe această taxă de la beneficiarul serviciului și de a o vira organelor fiscale. În consecință, TVA-ul încasat nu rămâne în patrimoniul executorului judecătoresc.

41. Din perspectiva creditorului și debitorului, această taxă reprezintă un cost inerent procedurii execuționale, în legătură cu care părțile trebuie înștiințate prin actele normative care reglementează limitele onorariilor executorului judecătoresc.

42. S-a mai arătat că stabilirea condițiilor de acces la o procedură execuțională se circumscrie obligațiilor pozitive ce revin statelor în temeiul art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

43. Or, pentru a nu se depăși costurile previzibile asupra cărora părțile din procedura execuțională au fost informate prin acte normative publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, rațiunile care țin de respectarea acestei exigențe impun ca onorariile maxime să includă și TVA.

IX. Opinia judecătorilor-raportori

44. Judecătorii-raportori au apreciat că recursul în interesul legii este admisibil și că, în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 39 alin. (1) din Legea nr. 188/2000, a celor ale Ordinului ministrului justiției nr. 2.550/C/2006 și a dispozițiilor art. 670 alin. (2) din Codul de procedură civilă, onorariile maxime ale executorului judecătoresc, astfel cum sunt stabilite de art. 39 alin. (1) din Legea nr. 188/2000 și de Ordinul ministrului justiției nr. 2.550/C/2006, nu includ și taxa pe valoarea adăugată prevăzută de art. 265 din Codul fiscal (fostul art. 125 din Codul fiscal din 2003), aferentă serviciilor prestate de acesta în cadrul procedurii de executare silită.

X. Înalta Curte de Casație și Justiție

X.1. Asupra admisibilității recursului în interesul legii

45. Potrivit dispozițiilor art. 514 din Codul de procedură civilă, *„pentru a se asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii de către toate instanțele judecătorești, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, din oficiu sau la cererea ministrului justiției, Colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție, colegiile de conducere ale curților de apel, precum și Avocatul Poporului au îndatorirea să ceară Înaltei Curți de Casație și Justiție să se pronunțe asupra problemelor de drept care au fost soluționate diferit de instanțele judecătorești”*.

46. De asemenea, art. 515 din același cod prevede că *„recursul în interesul legii este admisibil numai dacă se face dovada că problemele de drept care formează obiectul judecății au fost soluționate în mod diferit prin hotărâri judecătorești definitive, care se anexează cererii”*. Aceste texte de lege stabilesc mecanismul, scopul și condițiile de admisibilitate ale recursului în interesul legii și, prin urmare, analiza prezentei sesizări implică verificarea îndeplinirii cumulative a condițiilor formale și de fond prevăzute de textele de lege citate.

47. Sub aspectul titularului dreptului de a formula recursul în interesul legii, art. 514 din Codul de procedură civilă indică limitativ cine poate să ceară Înaltei Curți de Casație și Justiție să se pronunțe asupra problemelor de drept care au fost soluționate diferit de instanțele judecătorești, respectiv procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție, colegiile de conducere ale curților de apel și Avocatul Poporului.

48. Cum cererea a fost formulată de Avocatul Poporului, care se regăsește printre titularii dreptului de sesizare prevăzuți de norma legală, această primă condiție este îndeplinită.

49. O altă cerință de admisibilitate a sesizării este de ordin formal și presupune dovada că problemele de drept care formează obiectul sesizării au fost soluționate în mod diferit prin hotărâri judecătorești definitive, care se anexează cererii de sesizare.

50. Au fost depuse în sensul primei opinii douăsprezece hotărâri judecătorești cu caracter definitiv, iar în sensul celei de-a doua opinii șapte hotărâri judecătorești cu caracter definitiv, ce au fost enumerate și analizate la capitolul III în cadrul prezentei decizii.

51. Prin urmare, din această perspectivă, se constată că practica judiciară oglindită de hotărârile judecătorești atașate sesizării se circumscrie obiectului recursului în interesul legii promovat și cuprinde soluții diferite pronunțate cu privire la problema de drept în discuție.

52. O ultimă cerință ce se impune a fi verificată în privința analizei admisibilității sesizării se referă la obiectul recursului în interesul legii, în sensul că acesta trebuie, conform dispozițiilor art. 515 din Codul de procedură civilă, să privească o problemă de drept soluționată diferit de instanțele judecătorești.

53. Sub acest aspect, din analiza jurisprudenței anexate sesizării se constată că, în interpretarea și aplicarea art. 39 alin. (1) din Legea nr. 188/2000, coroborat cu art. 125 din Codul fiscal din 2003 (actualul art. 265 din Codul fiscal), art. 670 alin. (2) din Codul de procedură civilă și Ordinul ministrului justiției nr. 2.550/C/2006, există două opinii divergente în jurisprudența instanțelor naționale.

54. Astfel, prima opinie prezentată în cadrul sesizării este în sensul că onorariile maxime prevăzute de art. 39 alin. (1) din Legea nr. 188/2000 și de Ordinul ministrului justiției nr. 2.550/C/2006 includ și TVA, iar cea de-a doua opinie este în sensul că onorariile maxime prevăzute de lege pentru executorii judecătorești nu includ și TVA, această taxă adăugându-se ulterior.

55. În considerarea argumentelor expuse, Înalta Curte de Casație și Justiție constată că sesizarea este admisibilă, fiind întrunite condițiile de admisibilitate impuse de mecanismul de unificare a practicii judiciare reglementat de dispozițiile art. 514 și 515 din Codul de procedură civilă, care reclamă intervenția instanței supreme.

X.2. Asupra fondului recursului în interesul legii

56. Dispozițiile ce fac obiectul prezentei sesizări, respectiv art. 39 alin. (1) din Legea nr. 188/2000 și Ordinul ministrului justiției nr. 2.550/C/2006, vizează aprobarea onorariilor minime și maxime pentru serviciile prestate de executorii judecătorești.

57. Astfel, potrivit art. 39 din Legea nr. 188/2000, *„(1) Executorii judecătorești au dreptul, pentru serviciul prestat, la onorarii minime și maxime stabilite de ministrul justiției, cu consultarea Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești. În cazul executării silite a creanțelor având ca obiect plata unei sume de bani, onorariile maxime sunt următoarele: a) pentru creanțele în valoare de până la 50.000 lei inclusiv, onorariul maxim este de 10% din suma reprezentând valoarea creanței ce face obiectul executării silite; b) pentru creanțele în valoare de peste 50.000 lei, dar până la 80.000 lei inclusiv, onorariul maxim este de 5.000 lei plus un procent de până la 3% din suma care depășește 50.000 lei din valoarea creanței ce face obiectul executării silite; c) pentru creanțele în valoare de peste 80.000 lei, dar până la 100.000 lei inclusiv, onorariul maxim este de 5.900 lei plus un procent de până la 2% din suma care depășește 80.000 lei din valoarea creanței ce face obiectul executării silite; d) pentru creanțele în valoare de peste 100.000 lei, onorariul maxim este de 6.300 lei plus un procent de până la 1% din suma care depășește 100.000 lei din valoarea creanței ce face obiectul executării silite. (2) Ministrul justiției va stabili onorarii minime și maxime pentru persoanele cu venituri sub salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, precum și posibilitatea achitării acestora în mai multe tranșe”*.

58. De asemenea, prin art. 1 din Ordinul ministrului justiției nr. 2.550/C/2006 au fost aprobate *„onorariile minime și maxime pentru serviciile prestate de executorii judecătorești”*, ce au fost prevăzute în anexa care face parte integrantă din ordin, iar la art. 2 din același ordin s-a stabilit că, *„pentru persoanele cu venituri sub salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, onorariile minime și maxime se stabilesc la jumătate din onorariile minime, respectiv maxime, prevăzute în anexă (...)”*.

59. În anexa la Ordinul ministrului justiției nr. 2.550/C/2006 este reluată modalitatea de calcul al onorariilor maxime, astfel cum a fost prevăzută de art. 39 alin. (1) din Legea nr. 188/2000, prin raportare la un procent din valoarea creanței ce face obiectul executării silite, cu sau fără adăugarea unei sume fixe.

60. Onorariul executorului judecătoreesc face parte, conform art. 670 alin. (3) pct. 2 din Codul de procedură civilă, din categoria cheltuielilor de executare, pe lângă taxele de timbru necesare declanșării executării silite, onorariul avocatului în faza de executare silită, onorariul expertului, al traducătorului și al interpretului, cheltuielile efectuate cu ocazia publicității procedurii de executare silită și cu efectuarea altor acte de executare silită, cheltuielile de transport sau alte cheltuieli prevăzute de lege ori necesare desfășurării executării silite.

61. Art. 670 alin. (1) din Codul de procedură civilă stabilește că *„Partea care solicită îndeplinirea unui act sau a altei activități care interesează executarea silită este obligată să avanseze cheltuielile necesare în acest scop. Pentru actele sau activitățile dispuse din oficiu, cheltuielile se avansează de către creditor”*.

62. Cu toate acestea, indiferent de persoana care avansează cheltuielile ocazionate de efectuarea executării silite, potrivit regulilor de mai sus, acestea sunt, conform art. 670 alin. (2) din Codul de procedură civilă, în sarcina debitorului urmărit, în afară

de cazul când creditorul a renunțat la executare, situație în care vor fi suportate de acesta, sau dacă prin lege se prevede altfel. De asemenea, potrivit aceluiași text normativ, *debitorul va fi ținut să suporte cheltuielile de executare stabilite sau, după caz, efectuate după înregistrarea cererii de executare și până la data realizării obligației stabilite în titlul executoriu, chiar dacă el a făcut plata în mod voluntar. Cu toate acestea, în cazul în care debitorul, somat potrivit art. 668, a executat obligația de îndată sau în termenul acordat de lege, el nu va fi ținut să suporte decât cheltuielile pentru actele de executare efectiv îndeplinite, precum și onorariul executorului judecătoresc și, dacă este cazul, al avocatului creditorului, proporțional cu activitatea depusă de aceștia.*

63. Art. 670 alin. (5) din Codul procedură civilă statuează că *în cazul în care sumele stabilite potrivit alin. (4) nu pot fi recuperate de la debitor, din lipsa bunurilor urmăribile sau din alte asemenea cauze, acestea, cu excepția onorariului executorului judecătoresc, vor fi plătite de creditor, care le va putea recupera de la debitor când starea patrimonială a acestuia o va permite, înăuntrul termenului de prescripție.*

64. Din interpretarea coroborată a dispozițiilor art. 670 din Codul de procedură civilă rezultă că onorariul executorului judecătoresc reprezintă contravaloarea unui serviciu prestat la solicitarea creditorului și care este în sarcina debitorului urmărit, în afară de cazul când creditorul a renunțat la executare, situație în care vor fi suportate de acesta, sau dacă prin lege se prevede altfel.

65. Calitatea executorului judecătoresc de prestator de servicii este confirmată și de art. 12 din Statutul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești și al profesiei de executor judecătoresc, aprobat prin Hotărârea Congresului Extraordinar al Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești nr. 19/2010, cu modificările și completările ulterioare (*Statutul U.N.E.J.*), potrivit căruia *profesia de executor judecătoresc este liberală și independentă.*

66. În înțelesul art. 271 din Codul fiscal, se consideră *prestare de servicii orice operațiune care nu constituie livrare de bunuri, iar atunci când o persoană impozabilă care acționează în nume propriu, dar în contul altei persoane, ia parte la o prestare de servicii, se consideră că a primit și a prestat ea însăși serviciile respective.* De asemenea, potrivit art. 268 din același act normativ, din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată, sunt operațiuni impozabile în România cele care, *în sensul art. 270—272, constituie sau sunt asimilate cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în sfera taxei, efectuate cu plată.*

67. Ca atare, executorul judecătoresc este o persoană impozabilă ce desfășoară o activitate economică, în înțelesul art. 269 alin. (1) din titlul VII intitulat *Taxa pe valoarea adăugată* al Codului fiscal (ce reia în integralitate dispozițiile art. 9 din Directiva 2006/112/CE), potrivit căruia *„este considerată persoană impozabilă orice persoană care desfășoară, de o manieră independentă și indiferent de loc, activități economice de natura celor prevăzute la alin. (2), oricare ar fi scopul sau rezultatul acestei activități”*, alin. (2) precizând că *„În sensul prezentului titlu, activitățile economice cuprind activitățile producătorilor, comercianților sau prestatorilor de servicii, inclusiv activitățile extractive, agricole și activitățile profesiilor liberale sau asimilate acestora”*.

68. Pe cale de consecință, concluzia care se impune este că acesta datorează TVA în condițiile legii fiscale, noțiune definită de art. 265 din Codul fiscal ca fiind *un impozit indirect datorat la bugetul statului și care este colectat conform prevederilor titlului VII al aceluiași cod, intitulat Taxa pe valoarea adăugată.*

69. În cadrul demersului de calificare a executorului judecătoresc ca persoană impozabilă TVA, Înalta Curte de Casație și Justiție reține că trebuie făcută distincție între calitatea

de prestator de servicii a executorului judecătoresc și exercitarea profesiei sale liberale care implică exercițiul autorității de stat.

70. În acest sens, prin Decizia nr. 8 din 16 mai 2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 480 din 28 iunie 2016, s-a reținut că: *Din dispozițiile art. 2 alin. (1) și (2) și art. 7 lit. a) din Legea nr. 188/2000 rezultă că profesia de executor judecătoresc are un statut special, care implică exercitarea autorității statului în vederea ducerii la îndeplinire a dispozițiilor cuprinse în hotărârile judecătorești și în alte titluri executorii, scop în care legiuitorul a conferit autoritatea necesară actelor înfăptuite de către acesta, în cadrul competențelor sale, calificându-le ca acte de autoritate publică, respectiv că executorul judecătoresc nu este parte în raportul execuțional existent între creditor și debitor, care are ca temei titlul executoriu.*

71. De asemenea, prin Decizia nr. 16 din 15 martie 2021 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 486 din 11 mai 2021, s-a statuat că: *legitimarea procesuală a executorului judecătoresc în cadrul contestației la executare formulate de creditor împotriva încheierii de stabilire a cheltuielilor de executare silită nu derivă din calitatea acestuia de parte în raportul execuțional existent între creditor și debitor, care are ca temei titlul executoriu, ci din raportul juridic născut între executor și creditor, ca efect al investiției executorului (prin cererea de executare silită, prin care se solicită concursul statului în realizarea și concretizarea titlului executoriu) de a acționa în numele și interesul creditorului, în exercitarea atribuțiilor ce i-au fost conferite de lege în procedura execuțională.*

72. Ca atare, deși activitatea executorului judecătoresc implică exercițiul autorității publice, acesta nu se poate confunda cu noțiunea de instituție publică, astfel cum această noțiune este definită de art. 269 alin. (5) din capitolul III al Codului fiscal privind persoanele impozabile, iar activitățile prestate nu se regăsesc printre operațiunile scutite de TVA menționate la art. 292—296 din Codul fiscal.

73. Cu privire la aspectele privind aplicarea taxei pe valoarea adăugată onorariilor executorilor judecătorești s-a pronunțat Curtea de Justiție a Uniunii Europene prin Hotărârea din 10 aprilie 2019 în Cauza C-214/18, referitoare la interpretarea Directivei 2006/112/CE. La paragrafele 40 și 44—45, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a arătat, printre altele, că, *în conformitate cu articolul 1 alineatul (2) din Directiva 2006/112, principiul sistemului comun privind TVA-ul constă în aplicarea asupra bunurilor și serviciilor, până la etapa de vânzare cu amănuntul, a unei taxe generale de consum exact proporțională cu prețul bunurilor și serviciilor, indiferent de numărul de operațiuni care au loc în procesul de producție și de distribuție anterior etapei în care este percepută taxa, iar în conformitate cu articolul 193 din Directiva 2006/112, are obligația de a plăti TVA persoana impozabilă care efectuează prestări de servicii impozabile. Prin urmare, în cazul în care un executor judecătoresc efectuează o prestare de servicii precum cea în discuție în litigiul principal, în măsura în care această prestare nu intră în domeniul de aplicare al scutiilor prevăzute de directiva menționată, este obligat la plata TVA-ului pentru această operațiune.*

74. Spre deosebire de situația analizată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene, în care statul polonez avea o prevedere expresă în legislația națională potrivit căreia *niciun quantum de TVA nu poate fi adăugat la valoarea onorariilor percepute de executorul judecătoresc* (paragrafele 38 și 48 din hotărârea anterior citată), în legislația națională nu există o prevedere expresă a legiuitorului din care să rezulte că onorariul

executorului, inclusiv onorariul maximal prevăzut de art. 39 alin. (1) din Legea nr. 188/2000 și de Ordinul ministrului justiției nr. 2.550/C/2006, include TVA. De asemenea, așa cum s-a arătat anterior, nu există o prevedere care dispune scutirea de TVA a prestărilor de servicii de către executorii judecătorești.

75. Trebuie precizat că, din contră, în sistemul de drept național există dispoziții care obligă executorul judecătoresc a se conforma regulilor fiscale. Cu titlu de exemplu, se observă că, potrivit art. 65² alin. (3) din capitolul V¹ intitulat *Metodologia privind evidența financiar-contabilă a încasărilor din executarea silită în cadrul birourilor executorilor judecătorești* al Statutului U.N.E.J., *toate chitanțele și facturile utilizate de executorul judecătoresc vor fi emise în conformitate cu dispozițiile Codului fiscal, normelor de aplicare a acestuia și altor norme legale în vigoare, iar acestea vor fi emise în ordine succesivă cronologică, executorul judecătoresc având obligația să dețină evidența strictă a chitanțelor și a facturilor.*

76. Ca atare, onorariul executorului judecătoresc, care reprezintă contravaloarea serviciului prestat la cererea creditorului, este supus regulilor de impozitare fiscală cuprinse în titlul VII al Codului fiscal, intitulat *Taxa pe valoarea adăugată*.

77. În ceea ce privește stabilirea bazei de impozitare a taxei pe valoarea adăugate datorate, rezultă din art. 286 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal că aceasta este constituită, *pentru livrări de bunuri și prestări de servicii, (...) din tot ceea ce constituie contrapartida obținută sau care urmează a fi obținută de furnizor ori prestator din partea cumpărătorului, beneficiarului sau a unui terț, inclusiv subvențiile direct legate de prețul acestor operațiuni.*

78. Aceste prevederi sunt în concordanță cu cele ale art. 73 și art. 78 lit. (a) din Directiva 2006/112/CE, care prevăd că *baza de impozitare pentru o prestare de servicii include, cu excepția TVA-ului în sine, toate elementele care reprezintă contraprestația obținută sau care urmează să fie obținută de prestator pentru prestarea în cauză din partea cumpărătorului, a beneficiarului sau a unui terț și conduc la concluzia că onorariul executorului sau contravaloarea serviciului prestat de acesta reprezintă baza de impozitare în funcție de care se va colecta impozitul indirect în discuție.*

79. Calificarea ca impozit indirect dată de art. 265 din Codul fiscal (fostul art. 125 din Codul fiscal din 2003) este importantă și delimitează TVA de impozitele directe, precum impozitul pe profit ori impozitul pe venit. În cazul acestui din urmă impozit, executorul judecătoresc, prin forma în care își exercită profesia, datorează un impozit, determinat procentual, din venitul net. În consecință, suma care corespunde acestui impozit — impozitul pe venit — este suportată direct de executorul judecătoresc, fiind inclusă, ca impozit direct, în onorariul perceput pentru activitățile corespunzătoare diferitelor atribuții exercitate în această calitate, inclusiv onorariul pentru efectuarea executării silită.

80. Prin definiție, TVA este o taxă pe consumul final, care se plătește eșalonat la data la care bunurile ajung la consumatorii finali în urma mai multor operațiuni, respectiv este o taxă proporțională care: a) se aplică la prețul de vânzare a bunurilor și serviciilor; b) este suportată, în cele din urmă, dar întotdeauna de către consumatorul final și este percepută în contul Ministerului Finanțelor de către persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA, în etape succesive, și anume la fiecare operațiune din cadrul procesului de producție și distribuție dintr-un lanț de operațiuni executate asupra bunurilor sau serviciilor.

81. În condițiile în care creditorul, ca beneficiar al activității de executare silită definite ca activitate economică supusă impozitului indirect reprezentat de TVA, este obligat, odată cu onorariul de executare (ca onorariu care include impozitul pe venit datorat, ca impozit direct, de către executorul judecătoresc), să plătească executorului judecătoresc, ca organ

colector al impozitului indirect, și suma care reprezintă TVA, plata acestei sume, ca plată accesorie celei a onorariului execuțional, devine, la rândul ei, o cheltuială de executare imputabilă debitorului, în conformitate cu art. 670 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

82. Or, atât art. 39 alin. (1) din Legea nr. 188/2000, cât și Ordinul ministrului justiției nr. 2.550/C/2006 folosesc noțiunea de onorariu maximal pentru serviciile prestate de executorii judecătorești, care reprezintă baza de impozitare în funcție de care se calculează și căreia i se adaugă TVA-ul, și nu o altă construcție semantică care să impună concluzia că în aceasta ar fi incluse toate taxele și impozitele, inclusiv TVA.

83. Prin aplicarea regulilor de interpretare gramaticală, ținând seama de sintaxa și morfologia propoziției, de topica și semantica termenilor sau expresiilor utilizate, rezultă că textele normative anterior menționate ce fac obiectul interpretării Înaltei Curți de Casație și Justiție se referă în mod exclusiv la stabilirea onorariilor executorilor judecătorești, respectiv a celor maximale, ce constituie contraprestația obținută, căreia urmează a i se adăuga taxa prevăzută de art. 265 din Codul fiscal pentru a se stabili suma finală ce urmează a fi suportată de debitor sau creditor, după caz.

84. În consecință, în lipsa unei prevederi exprese a legiuitorului care să statueze că onorariile în discuție includ deja taxa respectivă, executorul judecătoresc nu poate fi obligat să reducă baza impozabilă asupra căreia urmează a se aplica TVA, pentru a se încadra în limitele sumelor stabilite cu titlu de onorariu maximal.

85. Această concluzie nu vine în contradicție cu hotărârea pronunțată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în Cauza C 214/18, așa cum susțin unele instanțe care au îmbrățișat prima opinie din cele expuse în prezenta sesizare.

86. Contrar instanțelor care au considerat că prin această hotărâre s-ar fi statuat că *TVA-ul aferent prestărilor de servicii furnizate de un executor judecătoresc în cadrul unei proceduri de executare silită este considerat ca fiind inclus în onorariul perceput de acesta conform legislației în vigoare*, se constată că, la paragraful 47 din hotărârea anterior menționată, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a menționat în mod expres că *Directiva 2006/112/CE nu conține nicio normă expresă privind aspectul dacă onorariile executorului judecătoresc trebuie să includă sau nu TVA-ul datorat. Prin urmare, revine statelor membre sarcina de a tranșa această chestiune.* Mai mult, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a clarificat la paragraful 50 din aceeași hotărâre modul în care, în funcție de dreptul intern al fiecărui stat membru, se calculează baza de impozitare a TVA-ului, în cazul în care există o prevedere expresă în sensul că onorariul stabilit de lege conține TVA.

87. Astfel, s-a arătat că *interpretarea menționată este conformă cu principiul potrivit căruia TVA-ul este o taxă care trebuie să fie suportată de consumatorul final. Astfel, în măsura în care, în temeiul dreptului național, nu este posibil să se adauge la cuantumul onorariilor care urmează să fie percepute un supliment corespunzând TVA-ului datorat, a considera că acest cuantum include deja taxa respectivă echivalează cu faptul că baza de impozitare a TVA-ului care urmează să fie perceput de autoritățile fiscale nu va depăși contravaloarea efectiv plătită de consumatorul final și cu privire la care a fost calculat TVA-ul, care este suportat, în cele din urmă, de consumator (a se vedea în acest sens Hotărârea din 24 octombrie 1996, Elida Gibbs, C-317/94, EU:C:1996:400, punctul 19, precum și Hotărârea din 7 noiembrie 2013, Tulică și Plavoșin, C-249/12 și C-250/12, EU:C:2013:722, punctele 34 și 35).*

88. Ca atare, în cazul în care se stipulează prin lege că onorariul maximal conține TVA, baza de impozitare este o sumă mai mică, ce reprezintă contravaloarea prestației, iar legiuitorul

ar trebui să prevadă în mod expres această situație derogatorie de la regulile fiscale.

89. În legislația actuală o asemenea prevedere legală nu este menționată în cadrul actelor normative supuse interpretării, ci, mai mult, a fost lansat în dezbatere publică un proiect de ordin pentru completarea Ordinului ministrului justiției nr. 2.550/C/2006, în cadrul căruia după art. 3 se introduce un nou articol, art. 31, cu următorul cuprins: „Onorariile prevăzute în anexa la prezentul ordin nu includ taxa pe valoarea adăugată. La onorariile menționate se adaugă taxa pe valoarea adăugată, dacă aceasta este datorată potrivit prevederilor legale în vigoare.”

90. Până la completarea legislativă anterior menționată, se constată că legiuitorul, în ceea ce privește onorariile executorilor judecătorești, nu a specificat că acestea includ TVA, iar în lipsa unei stipulații exprese, prin aplicarea regulilor fiscale, inclusiv a art. 265 din Codul fiscal (fostul art. 125 din Codul fiscal din 2003), onorariul maxim prevăzut de art. 39 alin. (1) din Legea

nr. 188/2000 și de Ordinul ministrului justiției nr. 2.550/C/2006 constituie baza de impozitare la care se adaugă TVA, suma finală urmând a fi suportată de beneficiarul acestui serviciu, respectiv de debitor sau creditor, după caz, conform dispozițiilor art. 670 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

91. În ceea ce privește rațiunea instituirii onorariilor maxime, pentru asigurarea caracterului predictibil al acestor cheltuieli și evitarea unor eventuale abuzuri, care în final s-ar răsfrânge asupra debitorului, invocată de autorul sesizării de față și de o parte din instanțele de judecată, aceasta este asigurată deopotrivă și în cazul adoptării opiniei argumentate anterior. Protecția este asigurată de către stat prin instituirea unui plafon maxim al contravalorii serviciilor oferite de către executorii judecătorești, iar calcularea TVA la acest onorariu ca fiind baza impozabilă stabilită de regulile fiscale este o operațiune predictibilă ale cărei procedură și modalitate de stabilire sunt transparente și aplicabile tuturor situațiilor prevăzute de lege.

92. Fiind întrunite dispozițiile art. 514 din Codul de procedură civilă, în temeiul dispozițiilor art. 517 alin. (1) din același cod,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite recursul în interesul legii formulat de Avocatul Poporului și, în consecință:

În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 39 alin. (1) din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a celor ale Ordinului ministrului justiției nr. 2.550/C/2006 privind aprobarea onorariilor minime și maxime pentru serviciile prestate de executorii judecătorești, cu modificările ulterioare, și a dispozițiilor art. 670 alin. (2) din Codul de procedură civilă, stabilește că:

Onorariile maxime ale executorului judecătorec, astfel cum sunt stabilite de art. 39 alin. (1) din Legea nr. 188/2000 și de Ordinul ministrului justiției nr. 2.550/C/2006, nu includ și taxa pe valoarea adăugată prevăzută de art. 265 din Codul fiscal (fostul art. 125 din Codul fiscal din 2003), aferentă serviciilor prestate de acesta în cadrul procedurii de executare silită.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 517 alin. (4) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 7 martie 2022.

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
CORINA-ALINA CORBU

Magistrat-asistent,
Cristian Balacciu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:

Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
Tel. 021.401.00.73, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

